

χία ὠνομαζέτο ἡ Θεσσαλία συγχεομένη πολλάκις τῇ Ἰπείρῳ· ὁ Σκνούτος πατρίδα τῶν Ἄλβανῶν θεωρεῖ τὴν Βλαχίαν ὑπὸ τὴν ἄνω σημασίαν, καὶ ὁ ἱστορικός Καντακουζηνὸς γράφει αὐτοὶ τὰ « ὀρεινὰ τῆς Θετταλίας νεμόμενοι Ἄλβανοί. »

Ὅπως δὴ ποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΔ' αἰῶνος θέλουμεν πραγματευθῆ περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ἄλβανῶν.

Ἐκ τῶν ὑπὸ Σκνούτου ἱστορουμένων δηλοῦται, ὅτι οἱ Ἄλβανοὶ δυσχερῶς τὴν εἰρήνην φέροντες, καὶ ὠφελούμενοι τῆς τότε ἐν Στερεᾷ Ἑλλάδι συγχύσεως, διὰ τὴν ἐπικράτησιν διαφόρων ξενικῶν φύλων, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΔ' αἰῶνος συνεχεῖς ἐποίουν ἐκδρομάς, ληστεύοντες τὰς ἀτειχίστους κώμας, πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων βιαιοπραγιῶν πρόξενοι γενόμενοι. Ἀνδρόνικος ὁ αὐτοκράτωρ ἀπορασίσας ἵνα ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους σαρώσῃ πᾶν τὸ ξενικόν, ἐξεστράτευσεν εἰς Θεσσαλίαν τῷ 1333, καὶ ἀφοῦ ἐπανεκατήχθη τὰ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ ἀρπαγῆς Ἰωάννου ληρθέντα, ὑπηγάγετο εἰς τὰ σκῆπτρα τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοὺς τέως ἀβασίλευτους Ἄλβανούς. Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς ἐκτίθησιν οὕτω τὰ τότε λαβόντα χώραν.

« Βασίλευς δὲ ἐπεὶ ἐπέθετο τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἔγνω « δεῖν ἐκεῖ παραγενέσθαι καὶ ὀλίγω ὕστερον ἐλθῶν, εἶλε πάντα « ὅσα ὑπεποιήσατο ὁ δούξ· καὶ τοὺς φρουροὺς ἐκβαλὼν, ἡδί- « κησεν οὐδέν, ἀλλ' εὖ ποιήσας, ἀπέπεμψεν εἰς τὴν οἰκίαν « διατρίβοντα δὲ ἐν Θετταλίᾳ βασιλέα οἱ τὰ ὀρεινὰ τῆς Θεττα- « λίας νεμόμενοι Ἄλβανοὶ ἀβασίλευτοι, Μαλακάσιοι καὶ Μπούϊοι « καὶ Μεσαρίται ἀπὸ τῶν φυλάρχων προσαγορευόμενοι, περὶ δις- « χιλίους καὶ μυρίους ὄντες, προσεκύνησαν ἐλθόντες καὶ ὑπέ- « σχοντο δουλεύειν· ἐδεδοίκεσαν γὰρ μὴ χειμῶνος ἐπελθόντος, « διαφθάρωσιν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἅτε πόλιν οἰκοῦντες οὐδεμίαν, « ἀλλ' ὄρεσιν ἐνδιατρίβοντες καὶ χωρίοις δυσπροσόδου, ὧν ἀνα- « χωροῦντες τοῦ χειμῶνος διὰ τὸ κρύος καὶ τὴν χιόνα, ἀπιστόν

